

Oponentský posudek bakalářské práce Evy Praibíšové, *Evangelické farářky: Specifická ženská perspektiva na aktuální (post)moderní společenská témata*

Vypracovala: PhDr. Blanka Altová Ph.D

Autorka předložené bakalářské práce sleduje s viditelným osobním nasazením zajímavé téma, pro které zvolila vhodné metody výzkumu a stanovila smysluplný soubor výzkumných otázek. Práci strukturovala do funkčního celku skládajícího se z části teoretické, metodologické, empirické, diskusní a závěrečné. K výběru a aplikaci metod, členění práce, stanovení otázek nemám žádné výhrady, naopak tyto postupy hodnotím jako velmi zdařilé. Práce je napsaná čtivě, autorka nemá potíže s argumentací názorů a vyjádřením svých myšlenek ani s interpretací, místy ale čtenáře překvapují opakující se gramatické chyby, které by v takto kvalitně zpracované práci nečekal. Formální úprava práce, která má rozsah 67 stran, je na velmi dobré úrovni, snad pouze seznam literatury a dalších zdrojů mohl být uspořádán přehledněji.

Po přečtení práce jsem nabyla dojmu, že ne všem částem své práce se autorka věnovala se stejnou intenzitou jako výzkumu v terénu. Měla štěstí, že se jí tak dobře utvořila skupina narátorek, jednak v širokém věkovém spektru (1929, 1944, 1952, 1963, 1969), ale i žen se silnými příběhy. Škoda jen, že pro úplnost v tomto vzorku není zastoupena i nejmladší generace farářek. Dokážu si představit, že rozhovory s nimi přinesly mnoho nečekaných podnětů, navíc v různých úrovních důležitosti, které jí mohly odvést od původních záměrů a nasměrovat k dalším pohledům. Z předloženého textu je možné předpokládat, že empirické části své práce věnovala hodně času a postupovala metodicky, ale zřejmě si nestihla vytvořit tolik potřebný nadhled / odstup, aby všechny informace dojemně vyhodnotila a uvědomila si jejich významy pro své téma a využila je ve své práci, zejména v jejím závěru. To je sice škoda, ale ani bych jí to tak nevyčítala, protože to je opravdu pro začínajícího badatele těžké.

Myslím si však, že měla více pozornosti věnovat teoretické části, aby si vytvořila mnohem věrohodnější a jejímu výzkumu odpovídající historickou scénu, aby lépe opodstatnila výběr a důležitost jednotlivých otázek, které kladla a byla také schopná hlouběji pochopit sdělení narátorek. Domnívám se, že kromě obecných tézí o sociologii náboženství té doby by jí samotné ve výzkumu a vyhodnocení rozhovorů prospěla hlubší orientace v historii daného období v konkrétním prostředí, v němž narátorky žily (tzn. i užší vymezení badatelského prostoru). Nabízelo se vybrat si např. z memoárových, literárních, popřípadě i z odborných textů dobových aktérů církevního života nebo z textů historiků k tomuto období a prostředí nebo více a lépe využít vzpomínky a úvahy narátorek samotných. Práci by také prospělo hlubší historické pochopení tohoto období se všemi jeho mezníky a změnami - a to zejména v postavení žen obecně ve společnosti - a pak teprve v církvi, to by pak příběhy farářek i opodstatnění zvolených otázek měly pevnější zakotvení a větší vypovídací hodnotu. Na závěr si nemohu odpustit poznámku, že v rámci podrobnějšího studia kontextu českých dějin a religiozity by si autorka mohla mj. také ujasnit, jak se správně píše název „církve Československá husitská“ a zda to opravdu byla (je) protestantská církev?(viz s. 16).

Předloženou práci doporučuji k obhajobě, ale vzhledem k tomu, že podle mého soudu autorčinu výbornému výzkumu chybí kvůli velmi obecně zpracovanému historickému a religioznímu kontextu provázanost s teoretickou částí práce a hlubší zakotvení v prostoru i čase a kvůli jen formálně zařazenému a pojatému závěru i odpovídající zhodnocení výsledků, navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Trstěnici dne 2.9. 2019-09-02

Blanka Altová

